

ת"פ (נצרת) 49069-10-23 - מדינת ישראל נ' מאיסה עבד אלהאדי

סדר דין פלילי - גילוי חומר חקירה

ת"פ (נצרת) 49069-10-23 - מדינת ישראל ואח' נ' מאיסה עבד אלהאדי ואח' שלום נצרת
ת"פ (נצרת) 49069-10-23

1. מדינת ישראל

נגד

1. מאיסה עבד אלהאדי

בית משפט השלום בנוף הגליל-נצרת

[11.11.2024]

לפני כבוד השופט הבכיר דורון פורת (נשיא בדימוס)

החלטה

רקע

1. לפני בקשה לפי סעיף 108 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "החסד"פ").
2. נגד הנאשמת (להלן: "המבקשת") הוגש כתב אישום המייחס לה עבירות שעניינן גילוי הזדהות עם ארגון טרור לפי סעיף 24(א)(1) לחוק המאבק בטרור, התשע"ו-2016 (להלן: "חוק המאבק בטרור") (שלוש עבירות); והסתה לטרור לפי סעיף 24(ב)(2) לחוק המאבק בטרור (שתי עבירות).
3. בקצירת האומר יצוין כי המבקשת מואשמת בפרסום שני פרסומי 'סטורי' ברשת האינסטגרם המהווים דברי שבח, אהדה ועידוד למעשי טרור, תמיכה והזדהות עמם. נטען כי לפי תוכן הפרסומים והנסיבות בהן פורסמו, יש אפשרות ממשית שיביאו לעשיית מעשה טרור. כמו כן, במעשיה אלו ובפרסומים נוספים שפרסמה, בקבוצת ווטסאפ בה השתתפו 4 מחברותיה, נטען כי המבקשת הזדהתה עם ארגון טרור בדרך של פרסום דברי שבח, תמיכה או אהדה בפומבי, במטרה להזדהות עם ארגון הטרור. הבקשה והטעמים לה
4. ב"כ המבקשת הניח בפניו בקשה מפורטת בה ביקשו להורות לממשיבה להעביר לעיונם את החומרים הבאים:
 - א. רשימת כל התיקים בהם נפתחה חקירה/ נתבקש אישור לפתוח בחקירה, מאז 07.10.2023, בגין העבירות להלן: עבירות לפי סעיף 24 לחוק המאבק בטרור, התשע"ו-2016 (סעיפים א'-ב').
 - עבירות לפי סעיף 144ד ו/או 144ד2 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").
 - עבירות לפי סעיף 216(א)(4) לחוק העונשין.
 - עבירות לפי סעיף 144ד2 ו-144ד3 לחוק העונשין.

- עבירות לפי סעיף 3(א)(2) לחוק בדבר מניעתו וענישתו של הפשע השמדת עם, תש"י-1950.
- ב. רשימת כל התיקים לפי התיאור המפורט בסעיף א' בהם בוצעו מעצרים.
- ג. רשימת כל התיקים לפי התיאור המפורט בסעיף א' בהם הוגשו כתבי אישום.
- ד. פילוח רשימת התיקים בסעיף א'-ג' לפי לאומם של החשודים או הנאשמים.
- ה. פירוט הליכים ו/או בירורים שנעשו על ידי רשויות אכיפת החוק בעקבות פרסומו של העיתונאי בן כספית ברשת החברתית X ביום 22.10.2024 בענין פרסומים שליליים כנגד תושבי היישוב בארי ברשתות החברתיות.
- ו. נוהל צילום עצור בתחנת משטרה.
- ז. שמות השוטרים/ הגורמים שהיו מעורבים בצילום המבקשת בתחנת משטרת עמקים- צפון בליל מעצרה בין 23.10.2024-24.10.2024.
- ח. שמות השוטרים/ הגורמים שהיו מעורבים בצילום המבקשת כבולה באזיקון פלסטיק בליל מעצרה בין 23-24 לחודש אוקטובר האחרון בתחנת המשטרה בנצרת.
- ט. שם העצורה עמה שהתה המבקשת בליל מעצרה בין 23-24 לחודש אוקטובר האחרון.
5. ב"כ המבקשת טען כי בכוונתו להעלות טענת הגנה מן הצדק כחלק מקו ההגנה של המבקשת, בהתבסס על כמה ראשים: אכיפה בררנית בכל הנוגע להפללת אזרחים ותושבים שפרסמו פרסומים שליליים אודות נרצחי, נפגעי וקורבנות, לרבות חטופים, של הטבח ביום ה-7 לאוקטובר בעוטף עזה; פגמים מנהליים בהחלטה לחקור, לעצור ולהגיש את כתב האישום; התנהלות שערורייתית של הרשויות.
6. לדברי ב"כ המבקשת, על מנת להוכיח טענה של אכיפה סלקטיבית, די התקיימותה של תוצאה מפלה, ללא קשר למניע לכך. קרי, אין צורך להצביע על כוונה להפלות. הואיל ומדובר בטענות עובדתיות, נדרש לקבל את מלוא הנתונים והחומרים על מנת לנהל הליך הוכחות בענין ולברר תוך כדי את קו הגנתו, בין השאר, באמצעות חקירה נגדית של עדי התביעה שהוזמנו ליתן עדות.
7. הסנגור ציין את יחסי הכוחות הפועלים לטובת המשיבה, ואת הקושי בהוכחת טענת אפליה בגין אכיפה בררנית. משכך, לביסוס בקשה לפי סעיף 108 יש להביא "ראיות ראשוניות" בלבד. מדובר בסף ראיתי נמוך מזה הנדרש לביסוס טענה של הגנה מן הצדק. משכך, נטיית הפסיקה היא לאפשר לנאשם לקבל מידע ונתונים מהרשות, הדרושים להוכחת הטענה.
8. נטען, כי האינטרס האישי של המבקשת בנתונים אלה מתחזק שעה שהיא נאשמת בפלילים ומטה את הכף לעבר חובת גילוי רחבה יותר, במיוחד כאשר מדובר בכתב אישום המרחיב את גבולות הפלילות, ומבקש לעצב מחדש על ידי הענשת המבקשת הספציפית משיקולים זרים.
9. לשיטת ב"כ המבקשת מדיניות האכיפה של המשיבה בעבירות הסתה הינה מפלה על רקע לאום, בביצוע אכיפה סלקטיבית בעבירות ביטוי כנגד החברה הערבית. טענה זו הוא מבסס על דו"ח מרכז המחקר והמידע של הכנסת: "נתונים על עבירות הסתה לטרור והזדהות עם ארגון טרור" (2023).
10. נטען כי מהדו"ח עולה שבשנים 2018-2022 נפתחו 283 תיקי חקירה לפי ס' 24 לחוק המאבק בטרור, כאשר 97% מהם נפתחו כנגד ערבים. הוגשו 88 כתב אישום בגין עבירות אלו, כאשר 95% מתוכם הינם ערבים. והורשעו 65 נאשמים, כאשר 100% מתוכם ערבים.

11. עוד הוא טען כי לגבי חקירות ומעצרים שבוצעו החל מה-07.10.23 בעבירות ביטוי עולה כי עד ליום 27.03.23 המשטרה טיפלה ב-667 חשודים, כאשר רק 13 מהם היו יהודים (1.6%). 100% מהחשודים במחוז הצפון ועל ידי משמר הגבול כולם היו ערבים. במחוזות חוף, מרכז וירושלים 95% ערבים. עוד התקבל כי באותה תקופה נפתחו 80 תיקים בעבירת הסתה לגזענות, מהם רק 11 תיקים של יהודים (13%), ו-68 של ערבים (80%).
12. ב"כ המבקשת מבקש לבסס את הבקשה על ראיה נוספת בדמות אישורי פרקליט המדינה לפתיחה בחקירה-הנחיית הפרקליט מס' 14.12, המחייבת קבלת אישור פרקליטות המדינה לפתיחה בחקירה בעבירות אלו. באמצעות ניתן יהיה להוכיח לדידו, מהי המדיניות, והאם יש שינוי או חריגה ממנה; ככל שיש טענה בנוגע לתקינות שרשרת קבלת ההחלטות ושיקול הדעת של רשויות התביעה. האישור גם קובע את גבולות החקירה שאישרה הפרקליטות, ועל כן זוהי הדרך היחידה של הנאשם לבחון האם המשטרה עמדה בגבולות הגזרה שהוגדרו לה.
13. נטען כי אישורי התביעה לפתוח בחקירה בתיק זה, לא הועברו לידי המבקשת ובקשה בעניין זה מונחת בפני המשיבה לפי סעיף 74. הודגש כי פרקליט המדינה לא ביטל את הצורך באישור לפתיחה בחקירה בגין עבירות לפי ס' 24 לחוק המאבק בטרור. אלא שאושר למשטרה לפתוח בחקירה בגין עבירות סעיף זה ללא אישור הפרקליטות "במקרים מובהקים של גילוי תמיכה מובהקת בחמאס- במלל שאינו משתמע לשני פנים, על רקע הפעולות שנקט מאז יום 07.10.23, וכן במקרים של פרסום גילוי, שבח, אהדה או עידוד, תמיכה או הזדהות עם המעשים שבוצעו על ידי חמאס בימים אלו. נטען כי דווקא בשל מדיניות זו ישנה חשיבות רבה יותר לפקח על הפעילות של המשטרה.
14. פגמים מינהליים בהחלטה לחקור, לעצור ולהגיש את כתב האישום והתנהלות שערורייתית של רשויות האכיפה, המחייבים חשיפת נתונים מבחינת המשיבה אינם רלוונטיים להוכחת אישומה. אולם נתונים אלו הם אקוטים למבקשת לביסוס טענותיה במסגרת קו הגנתה. צילומה של המבקשת בסתר, הפצת תמונותיה ברבים מושפלת בתא מעצרה, הינם התנהלות נפסדת שההגנה רואה בה חלק בלתי נפרד מהפגמים שנפלו בהליך שהתנהל מול המבקשת.
15. לסיכום הטענות, די באמור כדי לבסס קיומו של חשש לאכיפה סלקטיבית והתנהלות שערורייתית מצד רשויות אכיפת החוק, שיש בהם כדי להצדיק היענות לבקשה במלואה ולהורות על קבלת החומרים המבוקשים לעיל. תשובת המשיבה
16. ב"כ המשיבה השיבה לבקשה כי לא ברור מדוע המבקשת זקוקה לחומר המבוקש, לאחר שצירפה נתונים סטטיסטיים רבים שיקבלו כבר מהמשטרה במסגרת הליכים מכוחו של חוק חופש המידע ואחרים. לא הובאה כל ראיה לכך שהמדינה נמנעת, כעניין של מדיניות, מלהגיש כתב אישום כנגד יהודים בגין עבירות הסתה, או כי מקרה של הסתה על ידי יהודי, לא טופל.
17. ב"כ המשיבה ביקשה לציין כי הטענה בדבר אכיפה בררנית עולה כמעט בכל תיק הסתה שהתנהל בשנים האחרונות, אולם מעולם לא התקבלה על ידי בתי המשפט. רשות התביעה נהנית מחזקת התקינות המינהלית, לפיה היא מפעילה את שיקול דעתה וסמכויותיה כדין, באופן ראוי, ענייני ושוויוני. הדברים נכונים על אחת כמה וכמה ביחס לעבירות הנוגעות לחופש הביטוי. בהם המדינה מחילה מדיניות אכיפה מרוסנת, זהירה ורגישה. ביטוי לכך ניתן הן במישור המהותי-ניתוח ראייתי ומשפטי מוקפד ומעמיק, והן במישור הפרוצדורלי- התחום מנוהל על ידי המשנה לפרקליט המדינה (תפקידים מיוחדים).

18. בתיק זה כתב האישום הוגש באישור היועצת המשפטית לממשלה, לאחר שהן פרקליט המדינה והן היועצת המשפטית לממשלה בחנו את נסיבות התיק ונתנו אישור להגשתו. בנסיבות אלה מקבלת חזקת התקינות המינהלית משנה תוקף ובהתאם ההגנה תידרש להרים נטל כבד להפריך אותה.
19. במקרה זה, ההגנה לא הניחה כל תשתית ראייתית לקיומה של אכיפה בדרנית, ועל כל לא הורם הנטל הראשוני הנדרש לסתור את חזקת התקינות המנהלית כדי להטיל על המדינה חובה להעביר לידיה נתונים סטטיסטיים לצורך ביסוס טענה של הגנה מן הצדק עקב אכיפה בדרנית פסולה. לא צוין מהי קבוצת השוויון עימה נמנית הנאשמת. לא הוצגה כל תשתית ראייתית, לגבי ההחלטה להימנע מהגשת כתב אישום, של קבוצת השווים לה בנסיבות (מעמדה, היקף הפרסום, יכולת השפעתה, עיתוי הפרסום וכו').
20. טענה נוספת שהעלתה ב"כ המשיבה היא שהיענות לבקשה תדרוש הקצאת משאבים בלתי סבירה. נטען כי היענות לבקשה דורשת עבודת תחקיר מאומצת ואיסוף נתונים ידני סזיפי, כאשר לנתונים אין כל תכלית אמיתית. רשימה שמית ו/או מספרית לא תספק נתון שיהיה בו כדי לתמוך באופן אמיתי בטענה של אכיפה בדרנית, כשכל החלטה שהתקבלה הינה נגזרת של הראיות הספציפיות בתיק.
21. לגופה של הטענה, המשיבה אינה מבצעת אכיפה בדרנית. הדין נאכף באופן שוויוני ללא כל הבחנה פסולה. החלטות המשיבה הן נגזרת של הראיות בתיק, והשיקולים הצריכים לעניין. העובדה שקיימים מסיתים נוספים ברחבי המרשתת, יהודים או ערבים, שלא הועמדו לדין, אינה מוכיחה אכיפה בדרנית.
22. באשר לטענות ההגנה בדבר פגמים מנהליים בבקשה לעצור, לחקור ולהגיש כתב אישום כנגד המבקשת, והתנהלות השערוריתית לכאורה של הרשות- אין בסעיפים 3-6 לבקשת המבקשת ובין יריעת המחלוקת בתיק שום קשר. התלונה בגין פרסום התמונה אינה רלוונטית לביורר המחלוקת. ככל שלמבקשת טענות בהקשר זה- בפניה שלל דרכים לבררן. אשר על כן, המשיבה מתנגדת גם למבוקש בסעיפים 3-6.
- הדיון בבקשה
23. בדיון שהתקיים ביום 26.08.24, ביקשה ב"כ המבקשת להוסיף כי המחלוקת העיקרית בין הצדדים היא סוגיית הנטל. היא הגישה מספר אמירות שנאמרו ברשת שלדידה מוכיחות שמדובר באכיפה בדרנית (נ/1). לדבריה, מדובר בדוגמאות שרלוונטיות לעניינה של הנאשמת. הבקשה תחומה בזמן קצוב וקצר, ולא התבקש מידע רב. כמו כן, הפרקליטות אימצו המלצות ועדה שקבעה שיהיה פילוח לפי לאום, כך שהדבר לא אמור לצרוך משאבים רבים. עוד היא טענה כי שמות השוטרים לא נועדו כדי להתלונן למח"ש אלא זה רלוונטי להליך שהוא שערורייתי מהרגע הראשון של עיכוב הנאשמת.
24. המשיבה הוסיפה כי המבקשת עדין לא הגישה פסק דין או מקרה קונקרטי שניתן ללמוד ממנו אכיפה סלקטיבית. הוגש פרסום בעלמא שלא ברור אם הוא עולה לכדי הסתה בכלל.
- דיון והכרעה
25. המבקשת ציינה בבקשתה כי הבקשה לקבלת חומרים לפי סעיף 108 לחוק סדר הדין הפלילי (להלן: "החסד"פ"), נועדה להשלים חומרים בכוונה להעלות טענות של הגנה מן הצדק (ס' 149(10) לחסד"פ), בהתבסס על מספר ראשים: אכיפה בדרנית, פגמים מינהליים בהליך הפלילי והתנהלות שערורייתית של הרשויות.

26. אכיפה בררנית עיקר המחלוקת בין הצדדים היא בשאלת נטל ההוכחה. יש להבחין בין הנטל הנדרש לביסוס טענה של הגנה מן הצדק לגופה של הטענה, לבין הנטל הנדרש לביסוס בקשה לקבלת חומרים ומידע לפי סעיף 108 לחסד"פ, הנעשית כצעד מקדים לקראת השמעת טענה של הגנה מן הצדק. יחד עם זאת, חשוב להבהיר כי קיים קשר ישיר בין שני הנטלים, כך שהנטל הנדרש בטענה העיקרית משליך על הנטל הנדרש בבקשה המקדמית. כך נקבע בבג"ץ 4922/19 אפרים נ' מדינת ישראל (09.12.2019) (להלן: "פרשת נה"): "...בהליך הפלילי, לא די לנאשם להגות את מילת הקסם "אכיפה בררנית" על מנת לפתוח את פתח מערת המידע. דווקא נוכח הנפקות של קבלת טענה לאכיפה בררנית, עד כדי אפשרות לביטול כתב האישום, נדרש בית המשפט "לסנן" טענות אלה גם בשלב הגילוי, שאם לא כן, אין לדבר סוף".
27. משכך, אדרש עתה לנטל ההוכחה הנדרש מהטוען לאכיפה בררנית. בפסיקת בית המשפט נקבע זה מכבר כי הטענה בדבר אכיפה בררנית שמורה למקרים חריגים, וכי על הנאשם הטוען לקיומה מוטל נטל כבד להוכיחה (ע"פ 3507/19 בורקאן נ' מדינת ישראל (03.12.2020)). הסיבה לכך נעוצה בין היתר בשל העובדה שהפרקליטות, ככל רשות מינהלית, נהנית מחזקת התקינות, לפיה הנחת המוצא היא שפעולותיה נעשות כדין (ע"פ 3215/07 פלוני נ' מדינת ישראל (04.04.2008)). בע"פ 6328/12 מדינת ישראל נ' פרץ (10.09.2013) קבע בית המשפט בדעת רוב כי על הנאשם הטוען לאכיפה בררנית, להראות כי הרשויות המינהליות קיבלו לאורך זמן ובאופן שיטתי במקרים דומים לדון, החלטות שונות מאלו שהתקבלו במקרה שלו.
28. המסקנה המתבקשת מכל האמור לעיל היא שמשנקבע כי הנטל לביסוס טענת 'אכיפה בררנית' הינו כבד, יש לכך השלכה על טיב הנטל הנדרש לבקשה לפי ס' 108 לקבלת חומרים ומידע. כך שגם נטל הנמוך מאותו נטל כבד, עדין איננו נטל 'קל כנוצה', אלא עליו להיות נטל ממשי. כאשר גם בשלב זה, הבחינה תעשה אל מול מקרים הדומים בנסיבותיהם לעניין הנדון (ת"פ (שלום חי) 11191-11-23 מדינת ישראל נ' מוחמד עלי ג'בארין (16.07.2024) (להלן: "עניין ג'בארין")).
29. עוד קבע בית המשפט העליון בפרשת נה כי הליך לפי סעיף 108 לחסד"פ אינו זהה להליך לפי חוק חופש המידע, תוך התייחסות לכך שההליך הראשון הינו חלק מההליך הפלילי וכך הוא במהותו, ולא הליך מינהלי בהתאם לבקשת מידע לפי חוק חופש המידע. הבדל זה הינו מהותי, ומשכך בהליך לפי ס' 108 לחסד"פ נדרש הנאשם בין היתר: להניח תשתית ראייתית כלשהי לטענה של אכיפה בררנית; להצביע על רלוונטיות בין החומר הנדרש לטענה של האכיפה הבררנית; ועוד. כך סוכם עניין זה בפרשת נה:
- "השורה התחתונה היא, שהנטל הראשוני לצורך קבלת מידע ומסמכים לשם העלאת טענה לאכיפה בררנית מוטל על הנאשם. אין להפוך את היוצרות, באופן שהליכי הגילוי והעיון ישמשו בסיס להנחת התשתית הראייתית הראשונית בבחינת "נעשה ונשמע" - נקבל את המידע והמסמכים מתוך תקווה כי מהם תצמח התשתית הנדרשת להגנה מן הצדק. ...
- מכאן, שאין להורות לתביעה למסור מידע מכוח סעיף 108 לחסד"פ ללא ראיות ראשוניות, ושימוש בסעיף זה יעשה רק לאחר שהנאשם פסע אל גדרה של הטענה לאכיפה בררנית לפי סעיף 149(10) לחסד"פ."

30. ומן התם להכא, טענותיה של המבקשת לעניין אכיפה בררנית צריכים להיבחן אך ורק מיום 07.10.23, בו נעשו מעשי טרור וטבח מזעזעים על ידי ארגון הטרור חמאס, ולא ביחס לשנים עברו. יום זה מהווה נקודת מפנה בנסיבות הדברים, ובדגש על הנסיבות הביטחוניות. הדברים נאמרים ביתר שאת, כאשר קיים קשר הדוק וקריטי בין ייחוס העבירה למבקשת, ובין ההקשר הכולל של האמירות ועיתוי אמירתן בסמוך למועד זה.
31. שינוי הנסיבות מחייב בחינה מחודשת של המדיניות הננקטת (בש"פ 6825/14 פקטורוביץ' נ' מדינת ישראל (23.10.2014)). השינוי הקריטי בנסיבות הביטחוניות שאירע ביום 07.10.2023 יש בו כדי להשליך על מדיניות ההחלטות בכל אחת מצמתי ההחלטה בהליך האכיפה הפלילית לרבות: הפתיחה בחקירה, בקשה למעצר, העמדה לדין, הרשעה ועונש (ענין ג'בארין). הדברים קיבלו ביטוי גם בהנחיות שונות שהוצאו כפי שאוזכר בע"פ בדיונים בבקשה על ידי הצדדים.
32. הדברים נאמרים ביתר שאת, כאשר המבקשת מואשמת בין היתר בעבירות לפי סעיף 24(ב)(2) לחוק המאבק בטרור, שבבסיסן מבחן הסתברותי של "אפשרות ממשית" לכך שהפרסום יביא לעשיית מעשה טרור. נקבע בעבר כי בחינה הסתברותית מושפעת מהנסיבות ואינה מתקיימת בחלל ריק (רע"פ 4753/22 אליצור נ' מדינת ישראל (14.11.2022)). משכך, אין בידי להתייחס לנתונים שהמבקשת הציגה שעניינם לפני יום 07.10.2023 (להלן: "יום הטבח").
33. בנוסף, אני מסכים עם עמדת המשיבה בטענתה כי לנתונים המספריים שהמבקשת הציגה בדבר חקירות ומעצרים בעבירות ביטוי שהתקיימו מיום הטבח, אין ללמדנו דבר לעניין אכיפה בררנית. הנתונים שהוצגו אינם מלמדים אותנו דבר על נסיבות ביצוע העבירות. האם היו מקרים נוספים של אמירות הסתה שלא טופלו על ידי רשויות האכיפה, ומדוע. משכך, אין ללמוד גזירה שווה מהנתונים שהוצגו, הדברים נכונים גם באשר לנתונים שהובאו בגין פתיחת תיקים בעבירת הסתה לגזענות.
34. על כן, אין בנתונים אלו כדי להוות את אותה ראייה ראשונית רלוונטית הנדרשת במקרה זה כדי להצדיק את מתן החומרים המתבקשים על ידי המבקשת.
35. לא מצאתי גם שיש באמירות שהמבקשת הגישה בדיון 26.08.24 כדי להוות את אותו בסיס ראשוני לקיומן של ראיות לאכיפה בררנית. משהובאו מספר אמירות, שאין כל מידע האם האמירות היו בידעתן של רשויות האכיפה, וככל שכן, מה נעשה באותן אמירות. האם מדובר בכלל באמירות העולות לכדי הסתה? אין ללמוד מ-3-4 אמירות שהובאו כי קיימת אכיפה בררנית. הדברים נאמרים מקל וחומר, שאין בחומרים המתבקשים על ידי המבקשת בבקשה זו, כדי להסביר או לשפוך אור לעניין האמירות הללו.
36. ודוק, כפי שנקבע בפרשת נוח וצוטט לעיל, אין להפוך את היוצרות- הליכי הגילוי והעיון אינם צריכים לשמש כבסיס להנחת תשתית ראייתית ראשונית, אלא על המבקש מוטל נטל להבאת ראיות ראשוניות, ורק לאחר שהנאשם עשה פסע אל גדרה של הטענה לאכיפה בררנית. כאמור במקרה זה הדבר לא התקיים.
37. מה גם שאני נכון לקבל את עמדת המשיבה, שכאמור עומדת לה חזקת התקינות, ולא עלה בידי המבקשת לכרסם בחזקה זו. המשיבה טענה כי היא קיבלה את האישורים הנדרשים בהתאם להנחיות היועצת המשפטית לממשלה ופרקליט המדינה, בצמתי ההחלטות הרלוונטיים בהתאם להנחיות ולחוק. הדברים לא נסתרו וגם עניין זה מטה את הכף שלא להיענות לבקשה. אציין במאמר מוסגר כי המבקשת ציינה כי היא הגישה בקשה לפי ס' 74 לחסד"פ לקבל לידיה את האישורים הללו. אישורים אלו אינם חלק מהחומר שהתבקש בבקשה המונחת בפני. מטעמים אלו אינני נדרש לעניין זה.

38. סיבה נוספת המטה את הכף לטובת דחיית הבקשה, הינה היקף החומר והמעמסה שהיענות לבקשה תיצור למשיבה. כפי שטענה המשיבה, הבקשה תצריך הקצאת משאבי כוח אדם וזמן, לאיסוף ידני של המסמכים המתבקשים. הדברים נבחנים אל מול המסקנה אליה הגעתי כי גם בנתונים אלו נראה כי לא יהיה בידי המבקשת להצביע על אכיפה בררנית הואיל ואין בידה את נתוני המקרים ונסיבותיהם. על כן, גם בהיבט זה יש לתמוך בהחלטה לדחות את הבקשה.
39. בטרם סיום, אציין כי לא נעלמה מעיני טענת המבקשת כי די בתוצאה מפלה, ואין צורך להוכיח מעשה זדון או מכוון בטענות של הגנה מן הצדק. אולם לא מצאתי שיש בכך ממש לדיונו משלא דנתי במניעים או במעשים שהובילו לכך, אלא בהיעדר תשתית ראייתית מספקת לקיומה של תוצאה מפלה ברמה הנדרשת בבקשה לקבלת חומר לפי סעיף 108 לחסד"פ. לא מיותר לציין כי המבקשת אמנם ציינה טענה זו, אך לגופו של עניין, טענה כי התנהלות הפרקליטות הינה בכוונת מכוון. כאמור, אין לעניין זה משמעות משלא נדרשתי לדון, אלא בתוצאה הנטענת.
40. לסיכום עניין זה, מצאתי שיש לדחות את בקשת המבקשת לקבלת החומרים הנדרשים לטענתה לביסוס טענת אכיפה בררנית, משמצאתי שהיא לא עמדה בנטל הנדרש לקבלת חומר זה.
41. באשר לנתונים הנדרשים בשל טענת המבקשת לקיומם של פגמים מינהליים בהחלטה לחקור, לעצור ולהגיש את כתב האישום והתנהלות שערורייתית של רשויות האכיפה, אני מקבל את טענת המשיבה כי הליך זה לא נועד לשם כך. בפני המבקשת עומדות הדרכים לטיפול בהתאם לדין בטענותיה אלו.
42. באשר לבקשה לחשוף את שם העצורה עמה שהתה המבקשת בליל מעצרה בין 23-24 לחודש אוקטובר האחרון. אני מורה לספק נתון זה, בכפוף לסייג שאפרט בהמשך. במידה ובדעת המאשימה לחסות עניין זה בתעודה מתאימה, תגיש לבית המשפט הודעה על כך בהקדם. אני מורה על עיכוב ביצוע סעיף זה למשך 7 ימים, ע"מ לאפשר למאשימה לנקוט בצעדים הנדרשים, במידה ותמצא צורך בכך. צעדים נדרשים, לרבות בקשה לאורכה לצורך הוצאת תעודת חיסיון.
43. באשר לשמות השוטרים/ הגורמים שהיו מעורבים בצילום המבקשת בתחנת משטרת עמקים, המאשימה תעמיד לרשות הסנגוריה את שמות השוטרים, במידה והדבר לא נעשה במזכרים שבתיק החקירה.
44. הבקשה נדחית למעט האמור בסעיפים 43, 42 להחלטה.
- בשל היותי בשבתון, המזכירות תשלח את ההחלטה לצדדים.
- אני קובע את התיק להמשך הקראה ודיון לפי סעיף 144 לחסד"פ, לתאריך 5.12.2024 בשעה 0830.
- הסנגור ידאג להתייצבות הנאשמת.
- ניתן היום, י' חשוון תשפ"ה, 11 נובמבר 2024, בהעדר הצדדים.